

מסורת הש"ס

(א) [נ"ל ליה], (ב) [שזועות
(מ.], (ג) [שס], (ד) שייך לדף ל"ג
ע"ב,

מוסף רע"י

התעוררתי בלילה הראשון, וישבתי על המיטה וראיתי את השמיים כהוללים בנורות. חשבתי על כל מה שחלפו לפני עיניי, על כל מה שראיתי ושמעתי, על כל מה שחשתי ורגשתי. חשבתי על כל מה שחלפו לפני עיניי, על כל מה שראיתי ושמעתי, על כל מה שחשתי ורגשתי. חשבתי על כל מה שחלפו לפני עיניי, על כל מה שראיתי ושמעתי, על כל מה שחשתי ורגשתי.

מוסף תוספות

[illegible]

ינא. שאילו היו שנים מעידים אותו שחטף
 שאין אדם נאמן לחטוף דבר מיד חבירו
 ר"ב יש לו עדים דהעמד ממון על חוקתו
 יכול להוציאו ממנו בלא ראיה והחוטף

אֵל הִיא כֹּהֵן

נמי חטפ
דאי הוה
שהרי אנו
ון אי נמי
לו היה זה
היה נשבע
דעד אחד
רכים הללו
דאיכא עד
נחישו אלא
חטף היכי
f: לישלם.
הימנו של
י דהעמד

י **פסדי**: דחוטק וצמיגו דאי צעי למימר לא
ר דידי חטפי: **לופטריה**. ^(א) משום האי
 אי אמר לא חטפי הוה צעי אינש צעובי
ע: את שצבעו שהעד מחייבו אינו יכול
 מחייבו לשבע שאלה חטף להכניס את העד
 לא יקום עד אחד בנאש לכל עון וכלכל
 הוא כופר והעד מחייבו לא יקום אבל קס
 אלא העד של חטף במזמן זה וגבי הך
 גל שצעות דהא לית ליה למימר לישתבע
 ועתה המוטלת עליו ולתפטרנה בלא כלום
 ושל מינו: **אי"ל רבי אבהו**. ליה האי
 מר כי האי גוונא כי הו תרי סהדי דלכלה
 דינן ללווק איכא סהדי דלכלה עני חשכ
 ויין למרה הלא חד סהדי דלכלה שולש
 לשבועה קס אפי' לא הוה קרקע לא
 סהדי סהדא דלא כפר ליה אלא מודי ליה
די אכלי: **אי"ל אביי מי דמי**. לדרבי אבהו:
 סהדא לארורעי לחוטף קאמי דהא מטהדי
 מינו דחוטף ומחייבו שבעה ומתוך שלא
 מאז חד סהדא שמעיד כפשוטו שחטף שלא
 בלא חטפיל לו שבעה אפי' אם יוכל לשבע
 ויין חד סהדי לקיטעי ^(א) ביה קאמי שמעיד
 ויהאין שנין **ולפירי**. כגון ראובן דמעביד
 עון עד חזקה **לדינא** הוה לאדאורי ארעא
 חזקה ולפירי משבעה בצדיקיה אכלתינו
 הדין ווע"א דמהדר לה לארעא פירי לא
 יל הפירות ומיגו דיכול למימר לא אכלי כלל
 וילית ליה עלה אלא שבעה אבל אי איכא
 ין מחייבי ליה להדורי אפי' פירי כר נחמן
 דרבי פירי ואיימי ראובן חד סהדא דלכל פירי
 אלא אכל כי אם צ' שנים דלאו לקיטעי לשומע
 דדידי אכלי שקיטעי הקרקע והפירות אפס
 דדידי אכלי לרבי אבהו דלפירי היכי
 נחייביה להדורי פירי ליכא תרי סהדי
 הא טעין ואמר דידי אכלי וכה"א ליכא
 נמיגו הא איכא חד סהדא דלמר דלכלינהו
 ללפור דבדרי העד ליבעה לקר מחייביה
 מרבייה מחייבי ליה ממונא וכו"מ שנים
 יב אותה שבעה ^(א) כי אמרי' עד אחד לשבועה
 דמסהדי: **סהדא** חד הוה דמשתבע דלא
 כנא הא קא מודי דלכל אלא טעין דידי
 אכלי

א לקמיה דר' אמי כו' אמר לפניו רבי

היה בא ר' אמי לפניו ליטול עצה ממנו
 (פ. מז. ושם) תנן חשודים שניהם על הש
 אל למקומה למחויב לה ומייתי התם
 י יסי יחלוקן לית ליה לר' אבא וקשי
 דאמר מנה לי בידך והלה אומר איני

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

שלישי בבא בתרא לד.

אזוי דאס דמי לערבי אבא דהכא חד סהדא לסויעי קאמי צין לערקע
 צין לפירות שהרי הוא מעיד שגם הקרקע שלו והא דלמערין
 צמסקאנא אלס אי דמייא (ו) לערבי אבא נחד סהדא לתרחין שני ולפירי
 גלס דא צריך למינקט ולפירי כיון דעד השתא נמי אלס איירי אלס צפירי
 אלס אבג תרחין שני נקט נמי נחד
 סהדא ולפירי: אז דיוא ליזשלם ליבא

היכי גידיינוה דייני להאי דינא לישראל ליכא

תרי סהדי ליפטריה איכא חד סהדא לישתבע
הא אמר מיתמף חטפה וכיון דאמר דחטפה
הוה ליה כגולן אמר ⁶ (להו) רבי אבא א"הוי
מחויב שבועה שאינו יכול לישבע וכל
המחויב שבועה שאינו יכול לישבע משלם
א"ל אבוי ימי דמי התם סהדא לאורועי
קאתי ⁶ כי אתי אחרנא בהדיה מפקין לה
מנייה הכא לסיועי קא אתי כי אתא אחרנא
מוקמינן לה בדיה אלא אי דמיא הא דרבי
אבא ילחד סהדא ולתרתו שני ולפירי:
ההוא

ההוא

דההסם הוּא מדרבנן דלָא מחייב שְׂבוּעָה דאֲרוּרִיחָא אֲפִילוּ בְּנִאֲנָסוּ אֲלָא הִיכָא דְּלִיכָא הוּדָהָה בְּמִקְנָא^א אֲמַי שְׁפִיר וְלִיכָא לְמִימַר נִמֵּי דִּהָא לֹא חֲשִׁיב מִיגו דְּלָא הוּא חֲזִיף לְמִימַר לֹא חֲטָפִי לְהִכְחִישׁ אֲתָה עַד זֶה שָׂוִי שִׁירָא שְׁלֵל אֲפִילוּוֹהֵי עֲלֻדוֹת הָעַד וְכֵעֵנָה לְכַנְסָא דְּלִמְדַּר צִפְרָק וְזֶה צוֹרֵר (שְׁמַרְדִּין דף כה.) דְּבַעַל דְּבַר מַחֲבִיבו שְׂבוּעָה הִיא (לְרִידִי חֲזָפִין צִרְיָאֵה דִּהָא מִשְׁמַע דָּא לֹא דַעַד מַחֲבִיבו שְׂבוּעָה הִיא פְּטוֹר וְהִינּוּ עַל כִּרְכָּךְ בְּצִמְמִיגו דָּא לֹא מִיגו לֹא כֵל כְּמִינִיה לְמִימַר יְרִידִי חֲטָפִי דִּהָא כִּי אִיכָא תִּרִי סְהִי מְשַׁלֵּם וְאִינוּ נִאֲמָן לִמַּר יְרִידִי חֲטָפִי וְאוֹמַר ר"י דוּדֵאִי אִם לֹא הִיא הָעַד מַחֲבִיבו שְׂבוּעָה הִיא נִאֲמָן בְּצִמְמִיגו דָּא צִיעִי אֲמַר לֹא חֲטָפִי שִׁיכּוֹל לְהַעֲזִי פִּינוּ לְהִכְחִישׁ אֲתָה עַד בְּנָא שְׂבוּעָה אֲבָל הַשְׁמָא דְּמַחֲבִיבו שְׂבוּעָה לֹא מַחֲבִיבו בְּשָׂבוּעָה ע"י מִיגו ^(י) שְׁהִיא כֵּן לְהַעֲזִי פִּינוּ וְלִישְׁבֵּי דְּבַר שֶׁהֵעַד מְכַחֲשׁוּ^א אֲבָל קָשָׁה לִי מִיגו מִיגו מִיגו מִיגו מִיגו מִיגו וְשׁוֹמְלֵן דְּפִלְגִי צִפְרָק לֵן הַנְּשַׁצֵּין (שְׂבוּעָה דף יז. וס.) אֲרִיב אֲבָל וּפְטוֹרִי בְּנִסְכָּא דְּלִית לֵהּ מִתּוֹךְ שְׁאִינוּ יְכוּל לִישְׁבֵּעַ מְשַׁלֵּם וְהַשְׁמָא אֲמַאי פְּטוֹרִי וְהָא פְּשִׁטָּא דְּלִינוּ נִאֲמָן לִמַּר יְרִידִי חֲטָפִי בְּנָא מִיגו כְּדִפְרִישִׁי לְעִיל לְכֵלְכֵךְ נִרְהָא כְּמוֹ שֶׁפִּי רִיב"ס דוּדֵאִי הוּא מִיגו וְלִיכָא פְּטוֹרִי רַב וְשׁוֹמְלֵן דְּנִאֲמָן בְּשָׂבוּעָה מְבִיבו דָּא צִיעִי אֲמַר לֹא חֲטָפִי וְרִי אֲבָל קִפְרָא אֲמַי דְּלִית לִי לִי לִי מִגו חִיב דְּכִין דְּלִיכָא אֲחַד הַמַּחֲבִיבו שְׂבוּעָה מִן הַמּוֹרָה כִּן הוּא הַדִּין שִׁישְׁבֵּעַ לִי לְהִכְחִישׁ אֲתָה עַד ר' יִשְׁלֵם וְאִין מְעִיל לִי מִיגו לִיפְטֹר^א וְאִם ור' אִיכָא הִיב מְפִיחַ לֵן בֶּפֶ' כֵּל הַנְּשַׁצֵּין (ס.) מְכַחֲשִׁי בְּשָׂבוּעָה^א תִּהְיִי צִין שִׁינִים וְלֹא כִּן הַיּוֹרֵשִׁין דְּלִמַּר לֵי מִנֵּה לִנְאֻץ צִיד אֲרִיב וְאוֹמַר מִיגו צִין יִדְעֵנָה וְחֲמִשָּׁן לֵן יִדְעֵנָה דְּרִיִּיק הֵם מְדַאֲלִיטְרִין קִרָּא לְמִיפְטֹר יוֹרֵשִׁין שִׁ"מ בְּצִיבִי כה"ג מִיחִיב אֲלֵמָא מַחֲבִיב שְׂבוּעָה וְאִינוּ יְכוּל לִישְׁבֵּעַ מְשַׁלֵּם וְהִיבִי דִיִּיק מִינֵה אֲנִסְכָּא הֵם וְדָא מְשַׁלֵּם דְּלִיכָא מִיגו אֲבָל הִכָּא דְּלִיכָא מִיגו מִנֵּה לֵן דְּמַשְׁלֵם וְנִרְהָא לְרִי דְּרִיבִי אֲבָל לֹא הוּא טַעְמִיהּ מִקְרָא אֲלָא מִסְבָּרָא בְּעֵלְמָא כְּדַמְפֵּרֵשׁ וְהָא דְּקִאֲמַר הֵם כְּוֹתִיָּה דְּרִי אֲבָל מִסְבָּרָא מְדַחֲנִי ר' אֲמַי שְׁנֵינָה וְהָא צִין שִׁנִּים וְלֹא יוֹרֵשִׁין קִרָּא לְמִיפְטֹר יוֹרֵשִׁין אֲחַת וְלֹא לְחִיב אֲבָל הִכָּא דְּקִאֲמַר הֵם כֵּן וְשׁוֹמְלֵן הָאִי שְׂבוּעָה ה' וְגו' מִאי דְּרִישׁ בִּיה ה"ק כִּין דְּבִצָּא צִבְכָּה"ג פְּטוֹרִי אֲמַאי אֲלִיטְרִין קִרָּא לְמִיפְטֹר יוֹרֵשִׁין וְלֵן דִּהָא דְּלִמְדַּר צִבְכָּהוֹב (כְּחוֹבוֹת דף פה. וס.) גְּבִי אֲצִימִי צִבְיָה דְּר' אֲצִיבֵּי דְּהוּו מַסְקִי בִּיה זִוִּי צִי חֲחוּצִי כו' מִתּוֹךְ דִּיכֵלִי לְמִימַר לְהִדִּים יְכִילִי לְמִימַר מִיפְטֹרִי אֲרִיבִי תַּבֵּר דְּמִתְקוֹן רַבִּין שְׂבוּעָה הִיסָת דְּלֹא הוּא שְׁלִיחַ עַד דְּנוֹעַת בִּצְרוֹת הוּא הִיבִי דְּחִיב שְׂבוּעָה הִיסָת דָּא קוֹדֵם דְּמִקְטִינוּ רַבִּין שְׂבוּעָה הִיסָת הִיא שְׁלִיחַ עַד גְּמוֹר דְּנִאֲמָן לִמַּר לְמִתְקוֹ (פְּרָעִשִׁי מִיגו דָּא צִיעִי אֲמַר אֲדִרְהִימִינֵהוּ לְלוּה דְּלִמְדַּר צִבְיָה מְשַׁלֵּם מִקְדָּשׁ (קוֹשִׁין דף מג.) וְכִין דְּלִיכָא עַד הִיב מְהִימָנֵהוּ בְּנִיגוֹ לְהִדִּים הִכָּא לֵן מַחֲבִיבו שְׂבוּעָה וּמִתּוֹךְ שְׁאִין יְכוּל לִישְׁבֵּעַ מְשַׁלֵּם כְּדִאֲמַרְיִין הִכָּא: ^(י) הָהָא יְתִיב רַבִּי אַבָּא קַמְיָה. מִשְׁמַע דְּר' אֲבָל הִיא תַּלְמִידוֹ שֶׁל ר' אֲמַי וְקָשָׁה דְּלִמְדַּר בֶּפֶ' כֵּל הַנְּשַׁצֵּין (שְׂבוּעָה דף מז. וס.) אִ"ר אֲמַי רְבוּמִינוּ שִׁבְא"י אֲמַרְו חוֹרֵה שְׂבוּעָה לְמַחֲבִיב לֵה וְאוֹמַר הֵם דְּרַבּוּמִינוּ שִׁבְא"י שִׁבְא"י הִינוּ ר' אֲבָל וְאוֹרִי דִּלְשַׁכְחֵן בֶּפֶ' חֲשִׁיב (שִׁבְא"י דף קמו.) דְּקִרָּא רַבִּי לֵרֵב צִינֵה וְאוֹרֵם אֲמַר רְבוּמִינוּ אָף עַל גַּב אֲשֶׁחָא תַּלְמִידִי אֲבָל קָשָׁה רַבִּינוּ לְרִיבִי דְּבִאֲלוּ מְזִילֵת (בִּי"מ דף כד.) אֲמַר לֵן ר' אֲמַי אֲשַׁכְחַת פְּרִיטוֹת שְׁחִיטָה אֲחֵלְתָּא לְקַמֵּיה דְּר' אֲבָל אִיל וִיל אֲמַר לֵן לִפְנֵשֶׁך

תה אומר כן הכי א"ר יוחנן כ' ומ"מ תצירו היה ולפי שהיה גדול ממנו שקול לפנפך: **ובל** המחוייב שבועה ואינו יכול אישבע משאם. דה שבעה למקומה דברי ר"מ ורבי יוסי אומר יחלוקו ומפרש התם ממעמין דרבותינו היינו רבי אבא והשתא רב נחמן דפסק התם כרבי אבא אמרין בפרק השואל (ב"מ דף ק"ז: וס') בגמ' דהשואל את הפרה לימא טור ומשני ממני' בשם עסק שבועה ביניהן דדרבא דאמר רבא מנה

לי

עין משפט
נר מצוה

וּמִי פֶּדֶד מְהֵל טוֹעַן
 וְיֵלֶךְ חֹפֶדֶד מְהֵל גִּזְלָה
 דְּסַמָּה עֲשִׂין זֶה טוֹשׁ"ע
 סִי עֵה סַעִיף יֵג וְסִי
 דְּסַעִיף גַּ וְסַעִיף ד'
 בֵּב גַּ מִּי פֶטִ"ז מְהֵ
 טוֹעַן הֵלֵה סַמָּה עֲשִׂין
 וְטוֹשׁ"ע חֹמֶם סִי קָמָה
 גַּ וְנֹרֵב אֶלְפֶס שְׁבוּעוֹת
 פֶּטִ"ז דָּף שְׁטוֹן:]

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]